

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent
SUPLEMENT PARROQUIAL

29 de novembre del 2020, núm. 917

UN NOU ADVENT EN TEMPS DEL CORONAVIRUS

PREGUEM AMB ESPERANÇA

Estigueu atents, vetlleu.

No sabeu quan tornarà l'amo de casa. (Mt 13, 13,33-37)

Déu i Pare nostre,
l'Advent ens convida a la pregària.
Avui us volem demanar
que sigueu enmig nostre,
que la vostra mirada amorosa
ens acompanyi i que la vida de cadascú
i de l'Església es renovi;
per això ens adrecem a vós confiant
no en la nostra bondat ni en mèrits propis,
sinó en la vostra fidelitat
que dura sempre i en la certesa
que voleu ser el nostre Pare.

També volem demanar-vos
que la nostra vida sigui testimoni
de la vostra presència i que
sapiguem mostrar qui és el nostre Déu,
aquest Déu que és amb nosaltres
com a Pare sempre atent
a la vida dels seus fills i filles.

No deixeu, Pare, que el vostre poble
s'adormi en la rutina
o l'anar fent sense esperit;
que la vostra mirada enamorada
ens converteixi cada dia,
i que ens deixem convertir;
que, il·luminats per vós i guiats
per la Paraula que ens alimenta cada dia,
ens mantinguem fidels a la nostra
vocació de deixebles i testimonis del Crist.

Comencem l'ADVENT, un nou anys litúrgic. I, estem encara en la segona onada del coronavirus. Hem de mantenir un equilibri entre les mesures preventives sanitàries i les activitats socio-laborals i econòmiques. Mentrestant mirem cap al nou Nadal que serà ben diferent. Anhelem de no estar immersos i perllongats en les circumstàncies actuals que ens constrenyen. Amb tots els mals temps hem de ser més conscients de la necessitat d'enfortir l'esperança. Ara amb la perspectiva d'un Nadal a les portes, com el prepararem en l'esperit i en la vida?

L'Advent és una invitació a obrir el nostre cor a l'esperança, perquè confiem en Déu. "A vós elevo la meva ànima". "En vós confio". "No s'enduran un desengany els qui esperen en vós" (Psalm 24). "Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats" (Ps 79)

El profeta Isaïes, el profeta de l'esperança, ens recorda en aquest primer diumenge d'Advent: "Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en Ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins". I segueix allò que mai no ens hem d'oblidar: "Però, enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som argila i vós, el terrisser, tots som obra de les vostres mans"

Al llarg d'aquestes quatre setmanes, una, dues, tres, fins a quatre espelmes de la Corona d'Advent, atrauran, voldran captar la nostra mirada, i tot posant-se dins nostre, ens recordaran que hi tenim la flama, la llum, l'escalf de l'Esperit, el qual renova, consola, redreça, sosté, anima o vol reanimar tots els racons del nostre viure, lluitar i esperar.

En aquest primer diumenge prenguem consciència de la finitud, la vulnerabilitat física, moral i social, però amb un gran anheli d'esperança. L'Evangeli (Mc 13, 33-37) ens connecta amb una crida: "Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu". Vetllar no vol dir només estar desperts en la nit, pot voler dir també viure conscients: en aquest cas conscients de la nostra realitat en els temps actuals, sense evasions i sense dilacions. No hi podem ser insensibles o indiferents. Ens diu que cada moment és un moment decisiu i irrepertible, perquè cada moment és una oportunitat per rebre Déu que ens ve a trobar en les persones i els esdeveniments, sense avisar-nos per endavant.

Amb la Covida-19, acompanyem-nos i ajudem-nos a estar animats, malgrat tot el que ens pesa. Però no per tornar a viure com abans d'aquesta pandèmia, sinó per viure purificats i amb un nou impuls de la fe en Jesús. Entre tots, donant la mà als que pitjor ho passen i ja no poden més, hem de construir una vida més fraterna, més humana i més solidària, per així, com ens diu el Papa Francesc, saber "triar el que compta veritablement", i també, "per separar el que és necessari del que no ho és".

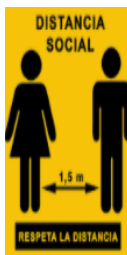
► VISQUEM AQUEST NOU ADVENT

VENTILEM: quan hom ventila una habitació, el “mal ambient” marxa i entra aire renovat. . .

OBRIR EL COR: ja s'acosta el **NADAL**. Obrim els nostres cors a la vinguda de Jesús, que marxi l'aire enrarrit del nostre cor i que s'ompli de l'aire renovat del Nadal

DISTÀNCIA SOCIAL: separats no vol dir lluny. Distància en l'espai no vol dir distància en el cor dir distància en el cor. El deixebles d' Emaús no reconeixien Jesús perquè creien que era molt lluny, fins que el miren amb els ulls del cor i s'adonen que tot i la gran distància, Jesús era molt a prop. Som capaços de reconèixer aquells que tot i no estar a prop, ens estimen. Els hi demostrem? Aquesta setmana perquè no pensem en aquells que estimem i que fa temps que no tenim a prop i ens hi apropem amb una trucada telefònica, amb una pregària, ...

RENTAR LES MANS: tots coneixem allò que va fer Pilat: "Pilat, veient que no en treia res i que més aviat començava un avalot, es rentà les mans amb aigua davant la gent i els va dir: *-Jo sóc innocent de la sang d'aquest home. Això és cosa vostra.*" (Mt 27,24) D'aquí la frase feta de rentar-se les mans, com treure's de sobre un problema en el que no volem intervenir.

Però rentar-se les mans també serveix per tenir-les netes. Per fer fora allò que no volem tenir. De fet és una metàfora del que podem fer durant aquesta setmana. Rentar les mans de l'ànima.

Aquesta setmana podríem pensar en allò que no fem prou bé i que podríem millorar, i intentar-ho. Pensar en l'altre, en aquelles vegades que l'he “traït” i demanar-li perdó. Intentar, amb les mans ben entès, fer una bona acció. Jesús, moltes de les coses que feia les feia imposant les mans. unes mans netes de rancúnia, odi, violència, enveja.... Déu ens neteja les mans i ens les deixa plenes d'amor. Usem-lo!

LA MASCARETA: ens protegeix però amaga la nostra boca, els nostres llavis, el nostre somriure, les nostres paraules.

En el llibre de Josué llegim: *“Tingues sempre als llavis aquest llibre de la Llei: repassa-la de nit i de dia, per complir tot el que hi ha escrit. Així duràs a bon terme tot el que emprenguis; tot et sortirà bé.”* (Jos 1,8)

I Pau ens recorda a la carta dels romans quina és aquesta llei: *“Estimar no fa mal a ningú, estimar és la plenitud de la llei.”* (Rm 13,10)

Durant aquesta setmana procurem que encara que no ens puguin veure els nostres llavis, que les nostres paraules sempre siguin plenes d'amor i estimació intentant evitar les paraules grolleres, fora de lloc, i usar aquelles que fan el dia a dia més agradable.

► LA CORONA D'ADVENT

No és sols un objecte decoratiu amb què s'ornamenta els altars de les esglésies i algunes llars en temps d'Advent. Té una simbologia ben rica.

La forma circular: el cercle no té ni principi ni final. És senyal de l'amor de Déu, que és etern, i també del nostre amor a Déu i al proïsme, perquè no s'acabi mai.

Les branques verdes: verd és el color de l'esperança i de la vida i Déu ens beneeix perquè siguem forjadors de vida.

Les quatre espelmes: ens recorden que Jesucrist és la Llum del món, i són una invitació a la pregària confiada.

Anselm Grün, en el llibre “Tu ets una benedicció”, (Ed. Claret), diu: “Amb la corona d'Advent expressem l'esperança que la nostra vida vagi bé, que allò que durant l'any està esquinçat es regeneri completament. I les quatre espelmes que encenem durant les Misses d'Advent signifiquen que la llum de l'encarnació ha de penetrar en tots els àmbits de la nostra vida.

Quan la corona d'Advent és beneïda, aleshores no actua només com un altre objecte decoratiu. Més aviat recorda una vegada i una altra a la família que Déu mateix ve a nosaltres i que Déu torna a unir allò que tendeix a separar-se en l'àmbit individual i en les relacions.

Les branques verdes de la corona d'Advent fan referència a la vida immortal que Déu ens ha regalat en l'encarnació del seu Fill. Allò que és ressec reverdeix i reviu. I la llum de la corona d'Advent il·lumina la foscor que de vegades s'instal·la en la nostra ànima, i escalfa els cors que s'han refredat”.

► PREGÀRIA PER ENCENDRE EL PRIMER CIRI DE LA CORONA D'ADVENT

Encenem Senyor aquesta primera espelma com a senyal de la teva vinguda, de la teva encarnació, com aquells que encenen les seves llanternes per sortir, en la nit, a la trobada de l'amic que arriba; com qui encén la llum de casa perquè, qui camina en la nit, vegi una llum que l'orienta i l'acull. **VENIU SENYOR JESÚS**

► ESGLÉSIA DEL SAGRAT COR (CAPUTXINS)

Aquest Diumenge, a les 10 h Celebració de la MISSA dels grecocatólics de ritu bizantí.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Cèlia Cordoní Rossell, als 93 anys
Amalia González Amaro, als 90 anys
Rafael Bonilla Gallardo, als 78 anys
Mª Dolores Lorenzo Bagó, als 78 anys
Joan F. Culebras Moya, als 80 anys
Maria Plana Planagumà, als 92 anys

Doneu-los, Senyor el repòs etern !

COL.LABOREM A LA RESTAURACIÓ DE LA FAÇANA DE SANT ESTEVE. Moltes gràcies.